

Nr 409

Av herr **Vigelsbo m. fl.**, om utredning rörande den regionala veterinärmedicinska hälso- och sjukvården.

(Lika lydande med motion nr 333 i Första kammaren)

Veterinärmedicinen använder i dag i stor utsträckning förebyggande åtgärder, när det gäller att komma till rätta med sjukdomsproblemen inom den alltmer av stordrift och specialisering kännetecknade husdjurskötseln i vårt land. Beträffande den enskilda djursjukvården har i modern tid den förbättringen inträtt att alltmer förfinade metoder för diagnostik och behandling blivit tillgängliga. För ett rationellt bedrivande av kampen mot djursjukdomarna är det därför ett allt större behov att veterinären på fältet kompletteras med ett på rationellt sätt utbyggt nät av laboratorier till hjälp för den profylaktiska verksamheten samt med anstalter för slutna sjukvård — djursjukhus — för diagnostik och behandling av mera svårbehandlade sjukdomsproblem hos dyrbara bruksdjur resp. hos sporthästar och sällskapsdjur. Den regionala veterinärmedicinska hälso- och sjukvården, som sålunda har sina hörnpelare i distriktsveterinärväsendet, i hushållningssällskapens och andra veterinärlaboratorier och i djursjukhusen, är emellertid inte tillfredsställande anpassad till dagens behov. Mot bakgrunden av detta har veterinärhögskoleutredningen i sitt betänkande "Veterinärmedicinsk forskning och undervisning. Del II (SOU 1964: 12)" föreslagit att den regionala veterinärmedicinska hälso- och sjukvården i hela dess vidd blir föremål för översyn och att en särskild utredning bör få i uppdrag att utreda området.

Undertecknade, som helt delar veterinärhögskoleutredningens uppfattning om det angelägna i en sådan utredning, vill särskilt poängtera det trängda läge, vari den slutna djursjukvården i vårt land befinner sig. Anstalter för slutna djursjukvård finns vid veterinärhögskolan i Stockholm, veterinärrinrättningen i Skara samt vid djursjukhusen i Hälsingborg, Göteborg och Strömsholm. Av dessa är veterinärhögskolan som "undervisningssjukhus" bekostat med statliga medel, medan veterinärrinrättningen i Skara inte givits någon definitiv form av veterinärhögskoleutredningen på grund av den föreslagna nya utredningen. Djursjukhusen i Hälsingborg, Göteborg och Strömsholm har tillkommit och driften vid desamma bekostats med tillskott av olika allmänna och privata medel. Den ekonomiska situationen för dessa senare sjukhus saknar sådan stadga att verksamheten kan anses tryggad för överskådlig tid. Behovet av ytterligare djursjukhus är dessutom dokumenterat i framför allt Linköping-Norrköpings-regionen och Norrland.

Veterinärhögskoleutredningen har anfört såväl rationella som etiska skäl för insatser på det veterinärmedicinska området — oavsett om djuren utgör medel för uppehållet eller användes som sällskapsdjur eller för rekreation och avkoppling. Man har vidare pekat på den viktiga roll som sällskapsdjuren fyller ur

mentalhygienisk synpunkt och anfört att veterinärmedicinens befattning med även dessa djur har karaktären av ett folkhälsointresse.

Det är vår mening att betingelser måste skapas för ett rationellt tillgodo-seende av kravet på slutet djursjukvård i vårt land och graden av insatser från det allmännas sida för dylik verksamhet måste klarläggas. Djursjukhusens klientel utgöres av huvudsakligen två patientkategorier, nämligen nötkreatur och svin å den ena sidan samt sällskapsdjur och sporthästar å den andra. Det bör därvid beaktas att den senare kategorien, som onekligen utgör en stor del av djursjukhusens klientel, enligt vad som tidigare anförts kan göra anspråk på insatser från det allmännas sida även genom åtgärder på här förevarande område. Erinras kan i detta sammanhang om de bidrag till det allmänna, som inflyter genom såväl hundskatten som totalisatormedel. Undertecknade är slutligen av den meningen att snabba åtgärder är av nöden för att trygga existensen av redan befintliga djursjukhus samt för att skapa djursjukhus i områden, där sådana saknas.

Med stöd av vad som ovan anförts får undertecknade hemställa,

att riksdagen måtte uttala sig för att den regionala veterinärmedicinska hälso- och sjukvården i enlighet med veterinärhögskoleutredningens förslag måtte göras till föremål för särskild utredning samt att detta får ske utan dröjsmål.

Stockholm den 26 januari 1965

<i>Sven Vigelsbo</i>	<i>Dag R. Edlund</i>	<i>Eric R. Carlsson</i>
<i>C.-G. Enskog</i>	<i>Sven Hammarberg</i>	<i>Rosa Svensson</i>
<i>Olle Göransson</i>	<i>Arne Persson</i> i Heden	<i>Axel Gustafsson</i> i Borås
<i>John R. Anderson</i>	<i>John Eriksson</i> i Bäckmora	<i>Eric Nilsson</i> i Svalöv
<i>Karl Gust. H. Boo</i>	<i>Lennart Mattsson</i>	<i>Bertil Johansson</i> i Växjö
<i>Sven Gustafson</i> i Göteborg	<i>Gunnar Larsson</i> i Luttra	<i>Olle Westberg</i>
<i>Yngve Hamrin</i> i Jönköping	<i>Sven Johansson</i> i Skärstad	<i>Gustaf Svensson</i> i Vä
<i>Fritz Börjesson</i> i Glömminge	<i>James Dickson</i>	<i>Rune Gustavsson</i> i Alvesta
<i>Sven Hector</i>	<i>David Gomér</i>	<i>Sigfrid Löfgren</i>
<i>Carl Eric Hedén</i>	<i>Tage Magnusson</i> i Borås	<i>Sven Antby</i>
<i>M. Berglund</i>	<i>Bengt Börjesson</i> i Falköping	<i>Erland Carbell</i>
<i>Lena Renström-Ingenäs</i>	<i>Emil Elmwall</i>	<i>Carl-W. Lothigiuss</i>
<i>Lennart Stiernstedt</i>		<i>Jöns Nilsson</i> i Bästekille